

Sygn. akt IV U 337/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lutego 2015r. w S.

odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 lutego 2014 r. Nr (...) - (...)

w sprawie W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu W. S. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową w okresie od 1 grudnia 2013 roku do 31 grudnia 2016 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz W. S. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 337/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 lutego 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 35 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 2010 r., nr 101) odmówił W. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową od dnia 01 grudnia 2013 r. wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 31 stycznia 2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. S. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazał, że w dalszym ciągu jest niezdolny do pracy, a jego stan zdrowia nie uległ poprawie od czasu poprzedniego orzeczenia (odwołanie k. 2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 31 stycznia 2014 r. która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca W. S. dnia 4 listopada 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową (wniosek k.143 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek W. S. był w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową przyznanej do 30 listopada 2013 r. na podstawie decyzji z dnia 28 listopada 2011 r. (decyzja k. 141 akt organu rentowego). Ubezpieczony pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową od 01 stycznia 1997 r. (decyzja z dn. 05.05.1997 r. k. 22 akt rentowych) w związku z niedokrwiennym uszkodzeniem spłotu barkowego lewego, które powstało w czasie odbywania przez niego służby wojskowej.

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 2 grudnia 2013 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 02.12.2013r. k.145 akt organu rentowego). W. S. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS .

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 31 stycznia 2014 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 31.01.2014r. k.149 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy W. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową od dnia 01 grudnia 2013 r. (decyzja z 17.02.2014 r. k. 150 akt organu rentowego).

(...) lekarz reumatolog, a następnie w opinii łącznej zespół biegłych lekarzy: reumatologa, ortopedy i neurologa stwierdzili, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w związku ze służbą wojskową w okresie od 01.12.2013 r. do 31.12.2016 r. Biegła lekarz reumatolog rozpoznała u W. S. pourazowe uszkodzenie spłotu barkowego lewego z upośledzeniem czynności chwytnej i sprawności kończyny górnej lewej oraz ograniczenie ruchów czynnych w stawie barkowym lewym oraz wielopoziomowe zmiany dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i L-S. Lekarz reumatolog w badaniu przedmiotowym ubezpieczonego stwierdziła niesprawność kończyny górnej lewej: w obrębie ramienia lewego widoczny zanik mięśni, palce ręki lewej pozostają w przykurczu, przy wykonywaniu ruchów występuje drżenie kończyny, w obrębie kończyny górnej lewej występują zaburzenia czucia i osłabiona siła mięśniowa. Biegła mając na uwadze, że ubezpieczony ma wykształcenie podstawowe, wskazała że jego kwalifikacje do pracy zawodowej należy rozpatrywać w charakterze pracownika fizycznego. Wskazała, że mimo tego, że ubezpieczony jest osobą praworęczną, to stwierdzone w badaniu odchylenia od stanu prawidłowego dotyczące kończyny górnej lewej ograniczają jego zdolność do zatrudnienia przy pracach fizycznych (opinia k. 20).

W opinii łącznej zespół biegłych: ortopedy, neurologa i reumatologa stwierdzili u ubezpieczonego: niesprawność ruchową lewej ręki z upośledzeniem chwytu w przebiegu uszkodzenia nerwu łokciowego i nerwu pośrodkowego, pourazowe uszkodzenie spłotu barkowego lewego przebyte w czasie służby wojskowej i uznali go za częściowo niezdolnego do pracy w okresie od 01 grudnia 2013 r. do 31.12.2016 r. W badaniu (...) spłotu barkowego lewego wykonanego 17.11.2014 r. potwierdzono elektroneurograficzne uszkodzenie pnia nerwu łokciowego prawego na wysokości bruzdy nerwu łokciowego kości ramiennej (uszkodzenie włókien ruchowych i czuciowych). W badaniu stwierdzono: palce ustawione w przykurczu zgięciowym, brak możliwości czynnego wyprostowania palców, siła uścisku w normie, przy wykonywaniu ruchów celowych występuje drżenie ręki. Ze względu na przykurcz zgięciowy palców ubezpieczony ma trudności z chwytem przedmiotów, upośledzona jest sprawność manualna i precyzyjna ręki lewej (opinia k. 39). Biegli wskazali, że ze względu na to, że kończyna górna lewa jest niesprawna, ubezpieczony nie

wykonuje nią nawet prostego chwytu, a o wykonywaniu tą kończyną ruchów precyzyjnych nie może być w ogóle mowy, wnioskodawca nie może wykonywać prac fizycznych, gdyż nie ma prac fizycznych, które wykonuje się jedną ręką. Ubezpieczony, aby włożyć jakikolwiek przedmiot do lewej ręki musi prawą ręką odgiąć pozostające w przykurczu palce lewej ręki (opinia k. 53).

Ubezpieczony W. S. ma wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, nigdy nie pracował zawodowo (okoliczności bezsporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy W. S. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje żołnierzowi, o którym mowa w art. 30 ust. 1

Zgodnie zaś z art. 30 ust. 1 tej ustawy inwalidą wojskowym jest żołnierz niezawodowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, który został uznany za niezdolnego do pracy wskutek inwalidztwa powstałego:

- w czasie odbywania czynnej służby wojskowej w okresie pokoju;
- w ciągu 3 lat od zwolnienia z tej służby, jeżeli inwalidztwo to jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania służby wojskowej.

Przepis art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin za niezdolność do pracy pozostającą w związku ze służbą wojskową uważa się inwalidztwo, które powstało na skutek:

- 1) wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej w rozumieniu przepisów o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową;
- 2) chorób zakaźnych panujących w miejscu służbowego pobytu żołnierza;
- 3) chorób powstałych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej;
- 4) istotnego pogorszenia stanów chorobowych w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza reumatologa, a następnie łączna opinia biegłych: neurologa, ortopedy i reumatologa i ich opinia uzupełniająca dała podstawy do ustalenia, że wnioskodawca od 1 grudnia 2013 r. jest nadal osobą okresowo częściowo niezdolną do pracy w związku ze służbą wojskową do dnia 31 grudnia 2016 r.

W złożonej opinii łącznej biegli lekarze rozpoznali u ubezpieczonego niesprawność ruchową lewej ręki z upośledzeniem chwytu w przebiegu uszkodzenia nerwu łokciowego i nerwu pośrodkowego, pourazowe uszkodzenie splotu barkowego lewego przebyte w czasie służby wojskowej i uznali go za częściowo niezdolnego do pracy w okresie od 01 grudnia 2013 r. do 31.12.2016r. wskazując, że stwierdzona niezdolność do pracy pozostaje w związku z przebyłym wypadkiem w czasie odbywania służby wojskowej. W badaniu (...) splotu barkowego lewego wykonanego 17.11.2014 r. potwierdzono elektroneurograficzne uszkodzenie pnia nerwu łokciowego prawego na wysokości bruzdy nerwu łokciowego kości ramiennej (uszkodzenie włókien ruchowych i czuciowych). W badaniu przedmiotowym biegli stwierdzili: palce ustawione w przykurczu zgięciowym, brak możliwości czynnego wyprostowania palców, siła uścisku w

normie, przy wykonywaniu ruchów celowych występuje drżenie ręki. Ze względu na przykurcz zgięciowy palców ubezpieczony ma trudności z chwytem przedmiotów, upośledzona jest sprawność manualna i precyzyjna ręki lewej (opinia k. 39). Biegli wskazali, że ze względu na to, że kończyna górna lewa jest niesprawna, ubezpieczony nie wykonuje nią nawet prostego chwytu, a o wykonywaniu tą kończyną ruchów precyzyjnych nie może być w ogóle mowy, wnioskodawca nie może wykonywać prac fizycznych, gdyż nie ma prac fizycznych, które wykonuje się jedną ręką. Ubezpieczony, aby włożyć jakikolwiek przedmiot do lewej ręki musi prawą ręką odgiąć pozostające w przykurczu palce lewej ręki (opinia k. 53). Mając na uwadze wykształcenie ubezpieczonego: podstawowe, jego wiek, oraz brak jakichkolwiek kwalifikacji zawodowych (ubezpieczony nie wykonywał żadnej pracy zawodowej) mógłby potencjalnie liczyć jedynie na zatrudnienie jako pracownik fizyczny. Jednakże z uwagi na niesprawność lewej ręki opisaną powyżej i fakt, że nie da się wykonywać prac fizycznych tylko jedną ręką (prawą) ubezpieczony pozostaje częściowo niezdolny do pracy.

Analizując opinię łączną biegłych i ich opinię uzupełniającą Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyte uzasadniona. W przedmiotowej opinii biegli lekarze: ortopeda i neurolog, po zapoznaniu się z badaniem (...) z 17.11.2014 r. i ponownym zbadaniu ubezpieczonego zmienili swoje stanowisko wyrażone w opinii z dn. 07.05.2014 r. odnośnie zdolności ubezpieczonego do pracy. Ponadto przedmiotowa opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez organ rentowy. Organ rentowy w zgłoszonych zastrzeżeniach do opinii wskazał jedynie, że ubezpieczony może wykonywać zatrudnienie jako pracownik niewykwalifikowany, do czego nie jest wymagana pełna sprawność w zakresie ruchów precyzyjnych obu rąk (k.51). W opinii uzupełniającej biegli lekarze wskazali, że kończyna górna lewa ubezpieczonego jest niesprawna, aby włożyć przedmiot w lewą rękę trzeba sprawną kończyną odgiąć pozostające w przykurczu palce lewej ręki. Dodatkowym utrudnieniem jest również znaczne drżenie tej ręki. Powyższe powoduje, że ubezpieczony nie może wykonywać pracy fizycznej, bo nie ma takiej pracy, którą wykonuje się jedną ręką (opinia uzupełniająca k. 53). W ocenie Sądu stanowisko biegłych sądowych jest przekonywujące i w związku z tym, zgłoszone zastrzeżenia organu rentowego są tylko polemiką z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami biegłych.

Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy trwa nadal po 30 listopada 2013 r. (data do kiedy ubezpieczony miał przyznaną rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową) i jest ma charakter okresowy. Pozostałe przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy również są spełnione i nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu W. S. przysługuje prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową od dnia 1 grudnia 2013 r. do 31 grudnia 2016 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.